مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ

له ابو هريره -رضي الله عنه- څخه روایت دی وایي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي دي: «مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ، فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» «د سرو او سپینو زرو هېڅ مالک نشته چې حق یې ترې نه ادا کوي مګر دا چې د قیامت په ورځ به ورته د اور تختې جوړې شي، او د جهنم په اور به سکروټې کړای شي او د دوی اړخونه، تندي او شاګانې به پرې په داسې ورځ کې داغل کېږي چې اوږدوالی یې د پنځوس زره کالو په اندازه دی ، هر کله چې دا (د اوسپنې تختې) سړې شي بیا به ورته ګرمې کړای شي، تر دې چې د بندګانو تر منځ پرېکړه وشي، نو بیا به خپله لار یا جنت لوري ته ومومي او یا دوزخ لور ته.».

[(صحیح) [متفق علیه دی (بخاري اومسلم دواړو روایت کړی دی]

رسول الله صلی الله علیه وسلم د قیامت په ورځ د هغه چا د سزاګانو ډولونه بیان کړل چې د بېلابېلو مالونو زکات نه ادا کوي لکه: لومړی: سره او سپین زر او داسې نور د تجارت مالونه چې زکات ورکول یې واجب وي خو زکات یې نه وي ورکول شوی، نو د قیامت په ورځ به ویلي کړای شي او د تختو په څېر به واړول شي او د دوزخ په اور به داغ کړای شي او خاوند ته به یې پرې عذاب ورکړی شي، نو اړخ، تندی او ملا به یې پرې وداغل شي، هر کله چې دا تختې سړې شي، بېرته به ګرمې کړای شي، او دا عذاب به د قیامت د ورځې په اوږدو کې په دوامداره توګه وي؛ هغه ورځ چې اوږدوالی یې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله تعالی دخپلو بندګانو تر منځ فیصله وکړي، نو بیا به یا جنتي شي او یا دوزخي. دویم: د هغو اوښانو خاوند چې حق او فرض زکات یې نه ورکوي او مسکینانو ته یې نه لوشي، نو دا به ورته په څو برابره لوې او څربې اوښې بدله شي او په شمېر کې به یې هم څو چنده زیاتې شي، نو خاوند به یې ورته د قیامت په ورځ په یوه لویه اواره ځمکه څملول شي او په لغتو به یې وهي او خولې به پرې لګوي، هر کله چې پرې وروستۍ اوښه تېره شي لومړۍ به یې بېرته راوګرځي، دا حالات به د قیامت د ټولې ورځې په اوږدو کې جریان ولري؛ هغه ورځ چې اوږوالی یې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو بندګانو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بیا به جنتي او یا دوزخي شي. دریم: د غواګانو او مېږو خاوند -لکه پسونه او وزې- چې فرض زکات یې نه ورکوي، نو له دې شمېر څخه به زیاتې ورکړل شي، په داسې حال کې چې هېڅ یوه به یې کمه نه وي، نو د قیامت په ورځ به ورته دی په یوه لویه اواره او برابره ځمکه څملول شي، په داسې حال کې چې د تاوو ښکرونو، بې ښکرو او ماتو ښکرونو والا حیوان به په کې نه وي، بلکې په ټولو صفتونو به برابر وي، نو په ښکرونو او لغتو به یې وهي، هر کله چې پرې وروستۍ یوه تېره شي لومړۍ به یې پرې بیرته پیل وکړي. او په همدې حال به د قیامت ورځې په اوږدو کې وي؛ هغه ورځ چې اوږدوالی یې د پنځوس زره کلونو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو مخلوقاتو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بیا به یا جنتي شي او یا دوزخي. څلورم: د آسونو ساتونکی، او آسونه درې ډوله دي: لومړی: دا به د هغه لپاره دروند بار وي، او دا هغه څوک دی چې د ځان ښودنې، ویاړ او د مسلمانانو پر وړاندې د جنګ لپاره یې ساتلي وي. دویم: هغه دي چې د ده لپاره به پرده وي، او دا هغه څوک دې چې د الله په لار کې یې د جهاد لپاره ساتلي وي، بیا یې ورسره ښېګڼه کړې وي، داسې چې ښه واخه یې ورکړې وي او ټولې اړتیاوې یې ورته پوره کړې وي، او د ښځینه آسونو د تېرولو په مقابل کې یې پرې پیسې نه وي اخیستي. دریم: هغه چې د ده لپاره به ثواب وي، دا هغه څوک دی چې د الله په لار کې یې د مسلمانانو په خدمت کې د جهاد لپاره ساتلې وي، په داسې حال کې چې په شنو دښتو او درو کې یې د څرېدلو لپاره پرېښې وي، نو د خوراک په اندازه به ورته الله نیکۍ ورکړي، او د دوی د څرشنو او بولو د شمېر په اندازه به نیکۍ ورکړي، او هر څومره د ځان پسې پرې راکاږي او په لوړو ګرند

منډه وهي، نو الله به د ښو د ښو او خرشنو په اندازه نیک وركوي، او هر كله يې چې خاوند په يوې ويالې ورولي او ترې خړوبه كيږي؛ په داسې حال كې چې هغه نه غوښتل اوبه وركړي، مګر دا چې الله به ورته د هر ګوټ په اندازه نيک وركړي. بيا له هغه صلى الله عليه وسلم څخه د خرو په اړه پوښتنه وشوه چې: آيا دوی د آسونو په څېر دي؟ نو هغه وفرمايل چې: په دې اړه پرې له دې نادر آيت پرته هېڅ كوم ځانګړی قانون نه دی نازل شوی، چې ټولو پيرويو او نافرمانيو ته شامل وي او هغه د الله تعالى دا وينا ده: {فمن يعمل مثقال ذرة خيرًا يره، ومن يعمل مثقال ذرة شرًا يره}. [الزلزلة: 8] ، يعنې او څوک چې د يوې ذرې په اندازه نيكي وكړي، وبه يې ګوري. او څوک چې د يوې ذرې په اندازه بدي وكړي وبه يې ګوري. يعنې چا چې خرونه د ثواب په نيت وساتل؛ ثواب به يې ووينې او چا چې د نافرمانيو په نيت وساتل سزا به يې ووينې، او دا (آيت) ټولو عملونو ته شامل دی.

https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/6611

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY
لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC
E-Da'wah Committee